15.2.1

(במה שכתוב בה דמי) 14b (משנה א')

ו. אִישׁ **כִּי יִדר נֵדֶר** לָה׳ אוֹ הַשָּׁבַע שִׁבַעָה לָאָסר אָסֶר עַל נַבְּשׁוֹ לֹא יָחֶל דְּבַרוֹ כְּכַל הַיֹּצֵא מִבְּיו יַעֲשֶׁה: ב*מדבר פרק ל פסוק ג*

פירוש המשנה לרמב"ם מסכת נדרים פרק ב משנה א אמר הדבר הגדר. ולפיכך לא נאסר עליו האוכל באמרו עליו אמר ה' איש כי ידור נדר לה' ובא בקבלה עד שידור בדבר הגדר. ולפיכך לא נאסר עליו האוכל באמרו עליו שהוא כבשר חזיר וכעבודה זרה, ונאסר עליו אם אמר כקרבן לפי שהוא יכול לידור קרבן ולומר על איזה דבר הרי זה קרבן ויהיה קרבן, ואינו יכול לידור ולומר על איזה דבר הרי זה בשר חזיר או עבודה זרה ויש כאן קושיא הזיר או עבודה זרה. וכן לא כחלת אהרן ולא כתרומתו לפי שאין אדם מתנדב חלה ותרומה. ויש כאן קושיא גדולה, והיא, כבר אמר בפרק הראשון שאם אמר חטאת שאני אוכל לך אסור, וידוע שהחטאת אינה באה בגדר ונדבה, והתשובה לכך שקרבן חטאת אף על פי שהוא עצמו אינו בא בנדר ונדבה, הרי אפשר שיבוא על ידי נדר, לפי שפשוט אצלינו נודרין בנזיר, וכבר ידעת שהנזיר כששלמו ימי נזירותו מביא קרבן חטאת כדבר הנדר לה' לענין הנדרים. ואם אמר לאשתו הרי את עלי כאמא אינה נאסרת עליו מן התורה, לפי שזה כמי שאומר לחבירו מה שאוכל לך כבשר חזיר שביארנו שזה אינו כלום, אבל אין אומרים לו אשתך מותרת לך מפני שאין זה נדר, אלא מראין בעיניו שדבריו קיימין שלא יקל ראשו לכך, ופותחין לו פתח ממקום אחר ומתירין לו את הנדר כמו שנבאר במקומו במסכתא זו,

- I משנה או: invalid "tethering":
  - a חולין
    - i interpretation #1: this is part of list, the implication being that לחולין would be valid, contra ה"מ would be valid, contra
      - 1 challenge: ר"י already stated this in פ"א
      - 2 answer: חולין taught incidentally with rest of list
    - ii Interpretation #2: (רבינא) חולין defines status of rest of items →needs no שאלה
      - Challenge: since last clause (about "you::mother") requires רישא → needs none (rejected)
  - b things that are inherently forbidden (following v. 1 must be דבר הנידור and not דבר האסור)
    - i בשר חזיר
    - ii עבודה זרה
    - iii "staked pelts" (תקרובת ע"ז)
    - iv נבלה, טרפה
    - v שקצים ורמשים
    - vi חלה ותרומה
  - c If someone says to his wife "you::my mother" (דבר האסור), we find another avenue of permission, so he won't treat נדרים
    - i מדאורייתא it is meaningless, but מדרבנן we are strict for the reason stated
    - ii Alternatively: a משנה needs no שאלה at all, but an ע"ה does as per ruling of משנה
- II Associated ברייתא if someone tethers his שבועה to the תורה (associating with the אזכרות in it as the הזכרת שם
  - a If he tethers it to the תורה itself meaningless
  - b If he tethers it to "what is written there" valid
  - c If he tethers it to "it and what is written there" also valid
    - i Challenge: why is (c) needed once (b) has been taught?
    - ii Answer1: (a) and (b) refer to a case where the תורה is in his hands, (c) to a case where the חורה is placed somewhere in front of him (without referring to "it", could mean parchment)
    - iii Answer2: all cases where ס"ת is placed in front of him (c) is more obvious than (b) זו וא"צ לומר זו
    - iv Answer3: (b) is a case where it is in his hands, and saying "in it" is tantamount to saying "what it states"